

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๕-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๔-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับประจำวันที ๑๑ เดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๑๗ มูลค่าข่าว ๒๔๒,๕๕๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ล้างห้องน้ำลดตัวลดตน ไม่ดูถูกคน-งาน

รอนริ้วการศึกษา
edusiamrath@gmail.com

กิจกรรมฮิต! นิสิต มศว

ขึ้นชื่อว่า “มศว” ก็ย่อมไม่ธรรมดาอยู่แล้ว ล่าสุดต้องยกนิ้วให้กับทุกนโยบายการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของ นิสิต มศว ผ่านโครงการต่างๆ (ที่คนทั่วไปไม่ค่อยมีใครอยากทำ) “โครงการล้างห้องน้ำลดตัวลดตน ไม่ดูถูกคน ไม่ดูถูกงาน” ซึ่งขณะนี้ดำเนินงานมาได้ระยะหนึ่งแล้ว (เริ่ม ค.ศ. 55 ถึงปัจจุบัน ค.ศ. 57) ได้รับการตอบรับจากนิสิต มศว องค์กรนี้ ขนาดว่าต้องจูงคิวเข้าร่วมโครงการกันล่วงหน้าเลยทีเดียว

ไม่เว้นแม้แต่ “ผศ.นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ” อธิการบดี มศว ซึ่งมีโอกาสไปเยี่ยมชมโครงการด้วยตัวเอง ก็ยังเกิดปิ้งไอเดียอยากมาร่วมเป็นสมาชิกของโครงการนี้ด้วยคน โดยให้สัมภาษณ์ว่า

“บิกว่าๆ ระบบต่างๆ มีเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น นิสิตจัดเวรเข้าทำงานล้างห้องน้ำโดยบริหารจัดการตัวเอง ทำอย่างไรก็ได้ให้ห้องน้ำสะอาด ขณะเดียวกันก็มีหน้าที่ต้องเรียนหนังสือ มีแม่บ้านช่วยเสริมกำลังเพียงเล็กน้อย นอกจากนี้ทางกองกิจการนิสิต ได้จัดประกวดห้องน้ำสวยงามฝีมือการดูแล จัดการของนิสิต โดยใช้วัสดุเหลือใช้มาตกแต่ง ห้องน้ำ ซึ่งนิสิตที่เข้าโครงการล้างห้องน้ำก็ทาง มศว องค์กรนี้ มีสองคณะคือพลศึกษาและวิทยาลัยโพธิวิชชาลัย ใช้ความรู้ที่ตัวเองมีให้เกิดประโยชน์ วิชาพื้นฐานที่ทุกคนต้องเรียนซึ่งส่วนใหญ่สอนเรื่องราวแห่งชีวิตนำมาประยุกต์ใช้ในทำงานล้างห้องน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สิ่งที่ผมประทับใจคือเมื่อนิสิตเป็นคนล้างห้องน้ำเอง ทำให้เขาเห็นปัญหาของคนที่มาใช้ห้องน้ำ การนำกระดาษเหลือใช้มาตัดและแขวนไว้ในห้องน้ำแต่ละห้อง เพื่อให้ นิสิตหญิงและบุคลากรได้ใช้ห่อผ้าอนามัย ถ้าผู้บริหารวางระบบการล้างห้องน้ำ แล้วจ้างคนเข้ามาล้าง บางทีเรื่องของกระดาษห่อผ้าอนามัยที่ใช้แล้วขูดหูทิ้ง ก็คิดไม่ได้คิดไม่ออกเมื่ออุปกรณ์ภายในห้องน้ำเสียหาย นิสิตก็คิดหมายเลข และสามารถแจ้งเจ้าหน้าที่คนงานซึ่งดูแลในส่วนนั้นๆ เข้ามาซ่อมแซม วันนี้อยู่บอกอีกว่า งานล้างห้องน้ำของนิสิต ซึ่งจัดโดยกองกิจการนิสิต ยังเป็นงาน

ที่นิสิต มศว สนใจ และเข้าคิวกันมากจนต้องมีผู้เสียสละให้รุ่นน้องได้ทำ

...ผมจึงเห็นนโยบายแก่กองกิจการนิสิตว่า หากนิสิตต้องการทำงานล้างห้องน้ำ ค่าว

จะมีพื้นที่และเปิดกว้างให้นิสิตทุกคนได้มีโอกาสทำงานล้างห้องน้ำทุกคน ได้เห็นนโยบายว่า มหาวิทยาลัยให้ค่าตอบแทนชั่วโมงละ 80 บาท ซึ่งมันอาจจะส่งผลให้นิสิตสนใจอยากมาล้างห้องน้ำ เพื่อต้องการค่าตอบแทน ผมไม่ได้มองแค่ประเด็นนั้น แต่กลับตั้งใจที่นิสิตสนใจอยากทำงานล้างห้องน้ำ ดีกว่าไปทำงานอย่างอื่นที่ไม่สุจริต คือผมอยากจะบอกว่าแม้เราจะให้ค่าตอบแทนนิสิต ชั่วโมงละ 80 บาท เราก็ยังมีนิสิตที่ล้างห้องน้ำไม่ครบจำนวนห้องน้ำทั้งหมดที่มหาวิทยาลัยมีอยู่ แสดงให้เห็นว่าการจ้างชั่วโมงละ 80 บาท มันไม่ได้เยอะ

...ผมว่าเด็กๆ ที่มาทำงานล้างห้องน้ำไม่ได้คิดเพียงค่าตอบแทนชั่วโมงละ 80 บาทเท่านั้น แต่เขาได้เพื่อน ได้ทำงานที่ท้าทายได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ทำอย่างไรให้ห้องน้ำสะอาด และนำไปใช้ตลอดทั้งวัน อีกทั้งได้ความภาคภูมิใจที่ได้ทำงานล้างห้องน้ำให้มหาวิทยาลัยที่ตัวเองรัก ซึ่งถ้าเขาเลือกทำงานนอกเวลาในการทำงานชายตรงที่มีอยู่เกลื่อนในออนไลน์อาจจะได้เงิน มากกว่าชั่วโมงละ 80 บาท แต่เขาอาจจะไม่ได้เพื่อน ไม่ได้ความภาคภูมิใจคือสถาบันที่เขารัก”

อธิการบดี มศว กล่าวอีกว่า อธิการบดี

ต้องสนใจและไม่ใช้แค่เรื่องการล้างห้องน้ำเรื่องอื่นๆ ที่อาจดูเป็นเรื่องเล็กๆ หากแต่คิดให้ละเอียดจะพบว่า ต้องใช้ผู้บริหารขับเคลื่อนมันเป็นวิธีการทำงานของผม เป็นการเสนอความคิดเสนอปรัชญาให้เป็นรูปธรรม ซึ่งตอนนี้ผมเห็นว่าการทำงานที่คนส่วนใหญ่ไม่เลือกทำมองว่าน่ารังเกียจ สกปรก ทำงานแล้วได้ค่าตอบแทนไม่คุ้ม ถือเป็นจุดอ่อนทางอุดมการณ์

...ถึงวันนั้นนโยบายการล้างห้องน้ำลดตัวลดตน ไม่ดูถูกคน ไม่ดูถูกงาน ผลดอกออกผลน่าพอใจ ผมนำเสนอให้นิสิตที่เคยกองทำงานล้างห้องน้ำ จัดตั้งชมรมคนเคยล้างห้องน้ำขึ้นมา เพื่อจะได้รับการยอมรับค่าตอบแทนล้างห้องน้ำ และผมก็จะเข้ามาเป็นสมาชิกของชมรมนี้ เนื่องจากสมาชิกชมรม จะมีรุ่นพี่รุ่นน้อง และเป็นกิจกรรมที่จะดึงน้องรุ่นใหม่ๆ เข้ามา เกิดเป็นความรักและผูกพันขึ้น มันทำให้เห็นเรื่องราวประสบการณ์ พฤติกรรม ซึ่งถ้าทำบ่อยๆ จะถูกเปลี่ยนเป็นทัศนคติ ผมเสนอแนะให้นิสิตที่ทำงานล้างห้องน้ำอยู่แล้วไปชวนเพื่อนๆ มาทำด้วยความคิดใหม่ที่ว่า การล้างห้องน้ำในมหาวิทยาลัยเป็นเรื่องดีๆ เราจึงอยากให้เป็นที่เรารักมากกว่าในเรื่องดีๆ”

■ ■ ■ ■ ■
ด้านนายชวนีส แก้วพรม นักศึกษา คณะพลศึกษา กล่าวว่า ครั้งแรกผมมองว่าเป็นงานสุจริต ค่าตอบแทนน่าสนใจ แต่ผมไม่รังเกียจที่จะทำงานนี้ จึงรวมกลุ่มเพื่อนๆ ขึ้นมา เมื่อก่อนที่ไม่ได้มาทำงานล้างห้องน้ำก็ไม่ค่อยใส่ใจเรื่องการดูแลความสะอาดของน้ำ หลังจากนั้นก็พบว่าตัวเองใส่ใจความสะอาด การดูแลห้องน้ำที่ใช้มากขึ้น จาก

ที่ผมไม่เคยล้างห้องน้ำที่บ้านเลย ผมก็ไปล้างห้องน้ำให้พ่อแม่และหันมาทำงานช่วยพ่อแม่มากขึ้น เมื่อเกิดทักษะการล้างห้องน้ำทำให้ผมอยากทำงานบ้านอื่นๆ มากขึ้นด้วย

“ผมไม่คิดว่าโครงการเล็กๆอย่างการล้างห้องน้ำ ท่านอธิการบดีจะเข้ามาดูแลด้วยตัวเอง ผมคิดว่าอธิการบดีมีงานที่ต้องดูแลรับผิดชอบมากมาย คงไม่มีโอกาสได้มาฟังพวกเราบอกเล่าเรื่องการทำความสะดวกห้องน้ำ แต่ท่านก็มา ซึ่งพวกเราประทับใจมาก” ชวนัส กล่าวทิ้งท้าย